

[N. P. Andreassen.]

Landbruget er i Dag en ganske anden, end den var, dengang vi gennemførte de første Love angaaende Svineregulering og Kornloven.

Dengang laa Prisforholdene inden for Landbruget saadan, at det store, det mellemste og det mindre Landbrug var ude for lige store økonomiske Vanskeligheder. Dette var Grunden til, at vi fra vor Side dengang tog paa disse Spørgsmaal, som vi gjorde. Det, der havde ført til disse vanskelige Forhold, var først og fremmest, at der var kommet Kontingentering paa vort største Marked, England. Dertil kom det meget stærke Prisfald paa alt Korn, hvad der i meget høj Grad forværede hele Situationen for det større Landbrugs Vedkommende. Da vi gennemførte den første Svinereguleringslov, krævede vi, at Fordelingen skulde ske i Forhold til Areal, det vil sige Grundværdi, i Forhold til Mælkemængde, og dertil kom, hvad der i Virkeligheden ogsaa var et Fordelingsgrundlag, den Syvendedel, som blev givet paa Kortene efter Levering; vi var enige om, at der skulde fordeles ligeligt herefter. Den eneste Fordel, der blev sat ind dengang, var de 5 forlods Kort, hvorved der i Særdeleshed skulde tages Hensyn til det mindre Landbrug.

Vi var imidlertid klar over, at der vilde ske en Forskydning af hele Svineproduktionen over paa det store Landbrug, som ikke tidligere, i væsentlig Grad da, har drevet Svineproduktion, saadan som det mellemste og det mindre Landbrug har gjort, Gaardmandsbrug og Husmandsbrug. Netop fordi Produktionen har ligget i Gaardmands- og Husmandsbrugene, er det i væsentlig Grad *dette* Landbrugs Fortjeneste, at den Kvota, vi har faaet i England, er blevet saa stor, som den er. Men vi saa altsaa Vanskelighederne ved den ligelige Fordeling, fordi man derved vilde komme til at fratage en Del af Landbruget noget af den berettigede Produktion, det hidtil havde haft.

Paa ganske lignende Maade tog man Hensyn til det store Landbrug, da Kornpriserne straks efter kom ned paa et Lavmaal, som slet ikke stod i noget Forhold til Produktionsprisen her i Landet.

Vi for vort Vedkommende havde meget store Vanskeligheder med denne Kornlov og denne Kornpris. Der var meget at overvinde, men alligevel stod dette os klart, at her skulde der sættes ind, for at alle under de ændrede Forhold kunde faa et rimeligt Udbytte af den danske Jord. Vi satte ind, dengang Prisen paa dansk

Korn, som jo var bestemt af Indførselen her til Landet, laa nede paa 6—7 Kr. pr. Td. Korn cif dansk Havn.

Jeg vil gerne sige ved denne Lejlighed, naar man nu møder op som Talsmand for det store Landbrug og ligefrem spørger, om de Ændringer, der nu er sket i Enighed inden for Landbrugets store Organisationer, er lovlige, at vi slet ikke har hørt noget om, hvorvidt det den Gang var lovligt at fratage den store Part af dansk Landbrug en Del af deres lovmæssige Produktion, som de selv gennem Aarene havde indvundet i fri Kappelstrid. Den Gang hørte man ikke noget til det. Heller ikke, om det var lovligt eller ulovligt, at man forhøjede den almindelige Pris fra 6—7 Kr. til 11—12 Kr. Men saadan laa Forholdet den Gang. Vi har sat ind over for disse Forhold, fordi Stillingen under den nuværende Verdenssituation, kan man godt sige, har ændret det danske Landbrugs Frihed til at producere, som det vilde og kunde. Derfor gjaldt det for os om i saa høj Grad som muligt at foretage denne Fordeling i et ligeligt Forhold for alle Parter, som arbejder med den danske Jord.

Under de Forhandlinger, vi har været ude i, har det mindre Landbrug krævet, at den nuværende Svineregulering skulde ændres saaledes, at et mindre Landbrugs vanskelige økonomiske Forhold i nogen Grad kunde udjævnes. Det er et meget lille Krav, der er stillet; vi har aldrig forlangt mere end en Tildeling, der gav et Par Kort mere til den Part af Landbrug, som ligger omkring 10 000 Kr.s Grundværdi og nedefter, og en Ting til har særlig for det mindre Landbrug været bestemmende med Hensyn til dette Krav, det er den Kendsgerning, at det har vist sig, at Flæskeproduktionen, efterhaanden som den engelske Kvota gik længere og længere ned, gled over til det store Landbrug. Enhver, der har set en Statistik over disse Forhold gennem de sidste 3—4 Aar, særlig det sidste Aar, vil indrømme Rigtigheden heraf.

Det var herudfra, vi kom til Kravet om Begrænsning af Grundskyldværdien opad som Grundlag for Tildeling af Kort, saa der kun kunde ydes 35 Kort pr. Ejendom. Vi fik ikke dette Krav opfyldt. Det, der foreligger i Lovforslaget, gaar ud paa, at man i det første Halvaar kun yder 50 Kort og fra 1. Juli yder 40 Kort for Resten af den 2-aarige Periode, hvori Loven skal gælde. Vi vilde gerne have haft Tildelingen efter en Syvendedel af Produktionen, hvilket i sin Tid blev sat ind som en Præmie for en Del af Landbruget, helt væk i denne Omgang;